

P L A N T A R U M
A M E R I C A N A R U M
F A S C I C U L U S T E R T I U S ,

C o n t i n e n s P l a n t a s , q u a s o l i m
C A R O L U S P L U M I E R I U S ,

B o t a n i c o r u m P r i n c e p s

D e t e x i t , E r u i t q u e ,

A t q u e i n I N S U L I S A N T I L L I S i p s e d e p i n x i t .

H a s p r i m u m i n l u c e m e d i d i t ,

C o n c i n n i s d e s c r i p t i o n i b u s , & O b s e r v a t i o n i b u s ,

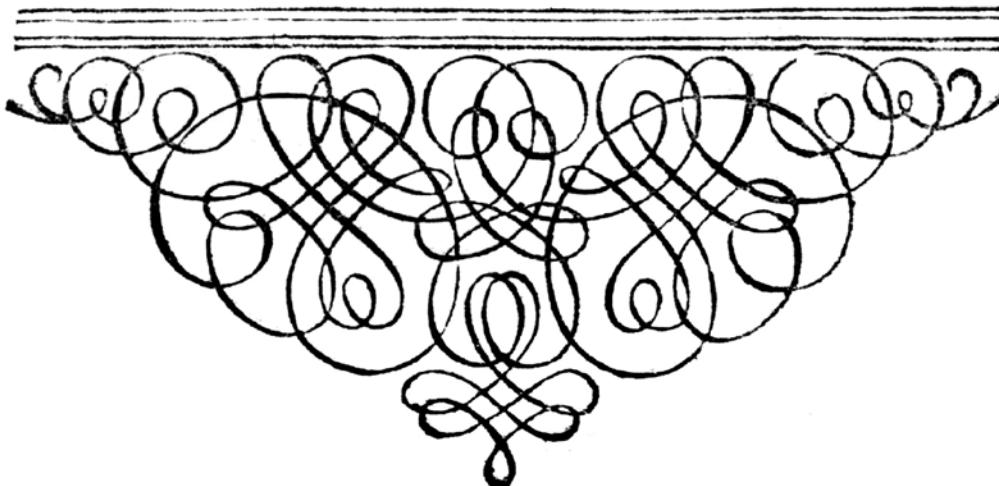
Æ n e i s q u e T a b u l i s i l l u s t r a v i t

J O A N N E S B U R M A N N U S , M . D .

A t h e n æ i l l u s t r i s , & i n H o r t o M e d i c o A m s t e l æ d a m e n s i

P R O F E S S O R B O T A N I C E S ,

A c a d e m i æ C æ s a r e æ N a t u r æ C u r i o s o r u m S o c i u s .

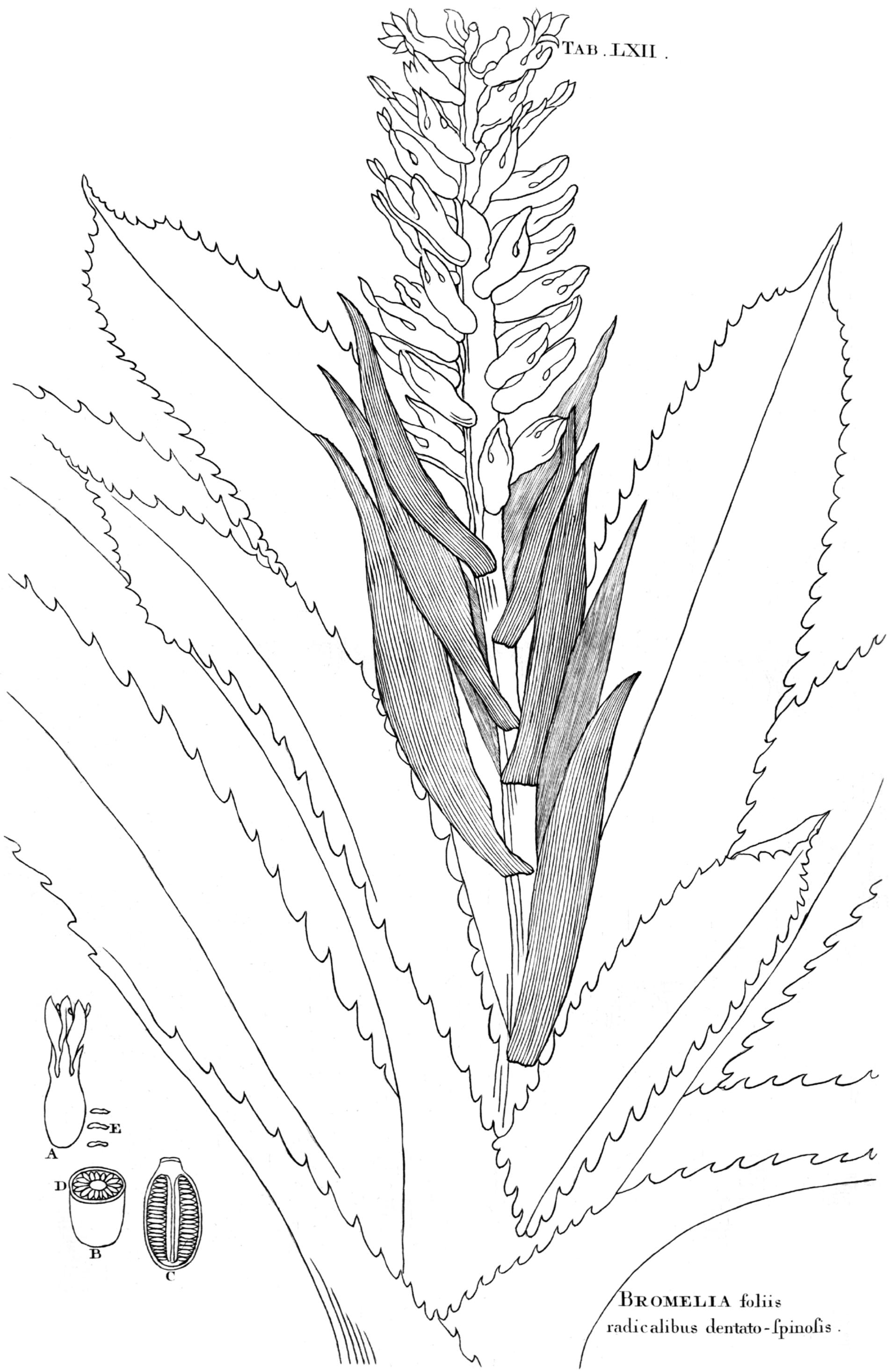

S u m t i b u s A u c t o r i s ,
P r o f l a n t A m s t e l æ d a m i i n H o r t o M e d i c o ,
A t q u e

A p u d V I D U A M & F I L I U M S . S C H O U T E N ,
& L U G D . B A T A V .

A p u d G E R A R D . P O T V L I E T , & T H E O D O R . H A A K .
M . D C C . L V I .

TAB. LXII.

BROMELIA foliis
radicalibus dentato-spinosis.

TABULA SEXAGESIMA PRIMA.

Borbonia fructu corallino, flore pentapetalo. *Plum. Hist. Mff. T. VI.*
p. 14.

LAURUS foliis compositis, obovatis, obtusis.

Arbor ramosa, caules gerens scabros, e quibus
Folia longis in pinnis ex crescunt pinnata, seu composita, obverse-ovata,
obtusa, venosa, integerrima, per bina paria, in pari extremum clau-
dente, petiolata.

Flores in ramorum summo corymbosi, pentapetali.

Fruelus Olivæ formes, seu Nuces oblongæ, glabræ, pericarpio insidentes
dentato, pedunculatæ, nucleus continentem ovatum, uti in margini-
libus conspicitur separatis partibus, ubi fructus integer cum nucleo in-
tegro & disseclo exhibetur.

Observatio. Prior Borbonia certissima erat Lauri species, hæc vero arbor
toto genere diversa erit, quamvis fructus ipsi satis similis sit, nullum
vero exemplum, quantum scio, est in hoc arborum ordine foliis com-
positis seu pinnatis, uti hæc Borbonia, adeoque genus erit longe aliud,
sed ignotis staminibus & pistillis nemo facile ex Figura sola determina-
bit, ad quodnam pertineat, quod posterioris ergo erit curæ ex floribus
ipsius arboris detegere.

N. B. In collectione harum plantarum sequitur icon

Breyniæ Elæagni foliis, quum vero hæc jam optime sit icone expressa,
ac descriptione illustrata a Joanne Philip. Breynio in nova prodromorum
Jacobi Breynii editione, superfluum puto eam denuo exhibere, re-
censio itaque elegantissimæ hujus arboris in memoriam tantorum Botani-
corum denominata hic sufficiat, de qua porro vide *Plumier. nov. pl.*
gen. pag. 39. & *Royen. pr. pag. 476.* ubi vocatur *Breynia* foliis oblon-
go-ovalibus, uti & a *Linn. in spec. pl. p. 503.*

TABULA SEXAGESIMA SECUNDA.

Bromelia pyramidata, aculeis nigris. *Plum. nov. gen. p. 46.*

BRÖMELIA foliis radicalibus dentato-spinosis, caulinis integerrimis.
Linn. spec. pl. p. 286. no. 5.

Radix pusilla, simplex, vix fibrosa.

Folia radicalia, latissima, canaliculata, inferius sepe amplectentia, fero-
cia, dentato-spinosa, uti in Ananæ foliis.

52 PLANTARUM AMERICANARUM

Caulina, seu floralia sunt inermia, integerrima, lanceolata, nervosa.

Florum racemus, seu culmus simplex est, pyramidalis, inferius folia producens, superius, ubi hæc desinunt, flores profert simplices sine squamis, seu vaginis, quæ in subsequenti adsunt.

Flores sunt tripetali A, stamina gerentes sex, ejusdem cum corolla longitudinis.

Fructus est oblongus B, qui per medium sectus C semina exhibet ordine locata, ac transversim sectus stellulam format D ipsorum situ.

Semina sunt longiuscula, glabra, cylindracea fere E.

Observatio. Quærerit Cl. *Dillenius* in *Hort. Eltham.* pag. 320. num hæc planta sit eadem cum *Pinguin* Americ. quod mihi minus verosimile videtur, cum folia nostræ plantæ Spathacea, quæ in caule integerrima ex crescunt, adeo sint evidenter, ut primo intuitu eam distinguant, quæ in Dillenii planta seu *Pinguin* non adparent, sed ipsorum loco squamæ floribus subcrescant, uti in subsequentे specie, dein fructus inter se etiam differunt, uti ex Figurarum comparatione constat.

TABULA SEXAGESIMA TERTIA.

Bromelia pyramidata, purpurea, foliorum imis aculeatis. *Plum. Hist. Mss. T. v. p. 59.*

BROMELIA foliis radicalibus brevibus & aculeatis, caulinis longissimis & integerrimis, inermibus.

Radix ratione plantæ pusilla, simplex, vix fibrosa.

Folia radicalia brevissima, sessilia, lanceolata, ad oras spinosa, prope radicem minima: *Caulina* solitaria, omnium longissima, integerrima, ensiformia, avenia, pendula.

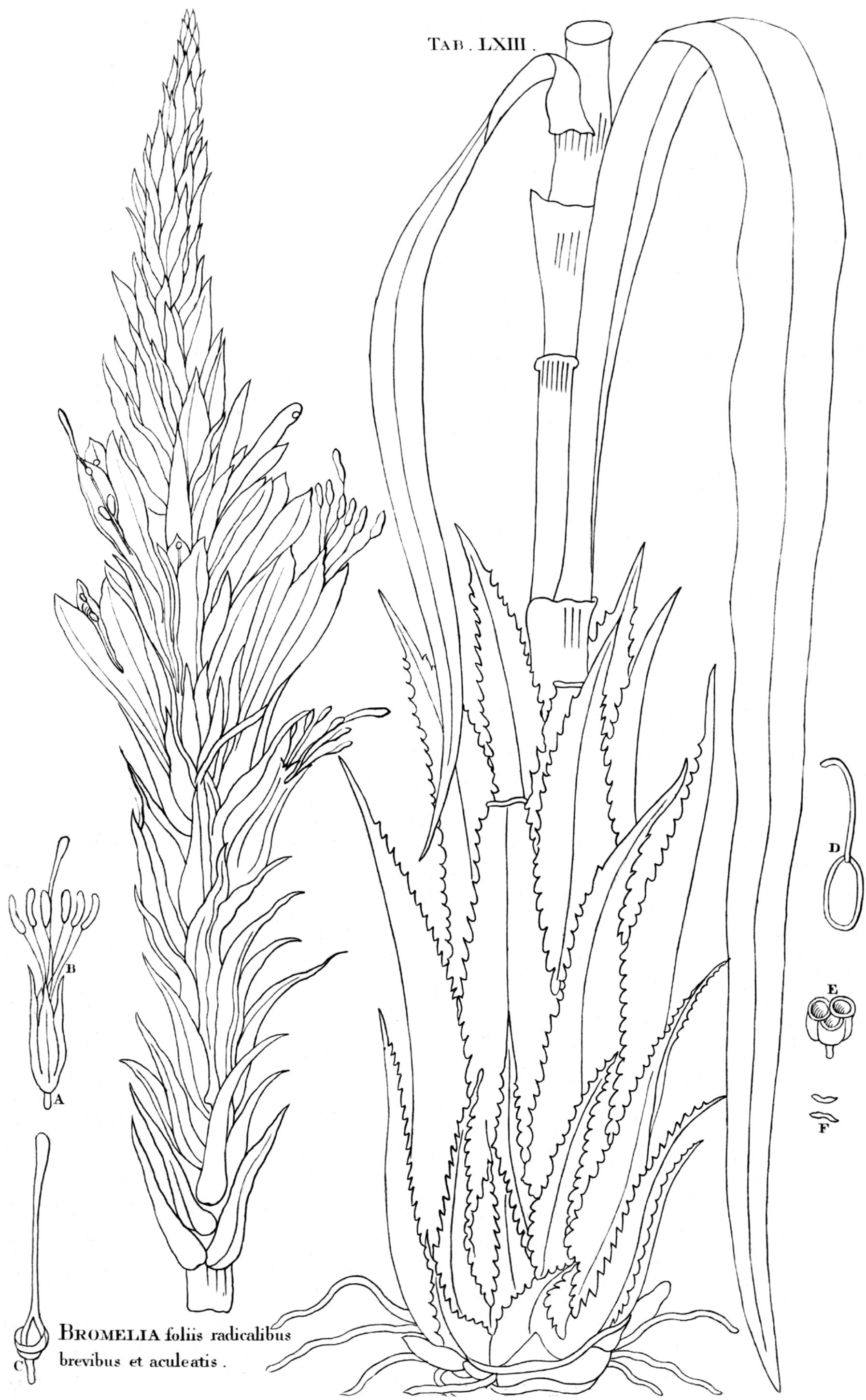
Culmus simplex, crassus, articulatus, arundinaceus, in summo gerens flores in pyramidem erectos, inter squamas tamquam in spatha latentes.

Florum corolla tripetala est A, quorum stamina sex longiora e flore eminent B, pistillum autem C staminibus duplo longius est, unde & ad Hexandriam monogyniam merito a *Linnæo* hoc genus refertur.

Fructus ovatus est D, in tria loculamenta divisus E, foetus seminibus longiusculis, ac fere cylindraceis F.

Observatio. Hæc planta se se maxime distinguit a reliquis **BROMELIIS**, foliis caulinis ensiformibus, integerrimis, longissimis, pendulis, de genere autem nihil certi statuere audeo, sed quum stamina pingat longiora *Plumier*, quam solent in hoc genere occurrere, & fructum instar capsulae dependentem ex longo pedunculo, nec calicem coronatum, quum calix juxta *Plumierium*, in *Bromeliis* necessario abire debet in fructum ovatum, hinc magis accedit ad *Agave* seu *Aloes* genus, quam ad *Bromelias*.

TAB. LXIII.

TAB. LXIV.

T A B U L A S E X A G E S I M A Q U A R T A.

Bromelia ramosa & racemosa, foliis arundinaceis, ferratis. *Plum. nov.*
gen. pag. 46.

BROMELIA foliis ferrato-spinosis, obtusis, spicis alternis. *Linn. spec.*
pl. p. 285. no. 4.

F I G U R A P R I M A.

Radix pusilla.

Folia radicalia, lingulata, obtusa, sessilia, spinulis ferrata, creberrima, avenia, arundinacea, quibus facile a reliquis congeneribus distinguitur.
Scapus subnudus, simplex.

Spicæ simplices, alternæ, laterales, numerosæ, seu ramosæ, quarum una naturali fere magnitudine in margine Tabulæ exhibetur.

Observatio. Species hujus generis quo ad fructus maxime inter se se dif-
ferunt, uti ex Figurarum comparatione unicuique facile patet. Reliquæ
enim hujus generis species gerunt, vel baccas compositas cauli circum-
positas, vel spicatas, vel etiam paniculatas, nulla alia in hoc genere
nota est, quæ spicas habet laterales uti hæc, ita ut hæc planta tam quoad
folia, quam quoad spicam compositam ab omnibus reliquis se se facile
distinguat. In honorem autem Olaï Bromelii Medici sueci celeberrimi
ac Botanices peritissimi, uti constat ex ejus *Flora Gothica*, BRO-
MELIA hoc genus a *Plumierio* in *nov. pl. gener. p. 46.* dicta fuit.

Brossæa frutescens, flore coccineo, fructu nigro. *Plum. nov. gener.*
p. 5.

BROSSÆA. *Linn. spec. pl. p. 1190.*

F I G U R A S E C U N D A.

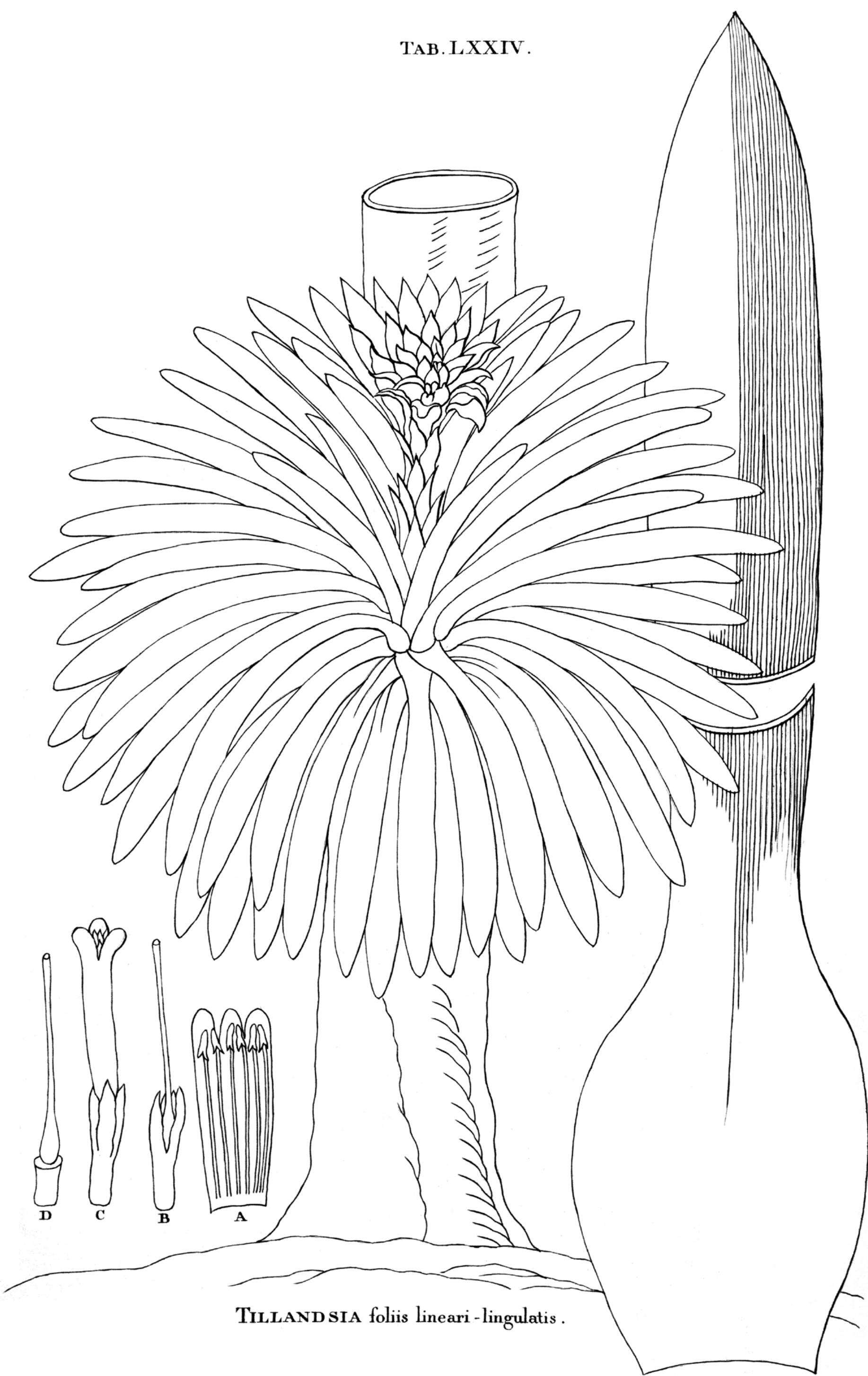
Planta frutescens, ramos gerens lignosos, alternatos.

Folia simplicia, alternata, ferrata, ovata, petiolata.

Flores rariores, alterni, ramos terminant, qui singularis sunt structuræ,
monopetali, campaniformes fere, calice multifido continentur, & cum
fructu ulterius examinari possunt in *Plumieri Tabula 17.* qui in hoc
genere admodum singularis est, eo quod calix repleatur pulpa, & ip-
se sinuosus sit, qui abit in Baccam A. quinque capsularem B. feminibus
foetam numerosis C. quæ capsulam ad dimidium replet, unde structura
Baccæ proxime accedit ad *Gualtheriam.*

Plumierius autem hanc plantam in memoriam Medici regii ordinarii D.
Guidonis Broſſei, de re Herbaria optime meriti, BROSSÆAM vocavit,
scripsit autem hic Auctor tractatum Gallicum de natura, virtutibus, &
utilitate plantarum, Parisiis impressum in 4to 1628.

TAB. LXXIV.

TILLANDSIA foliis linearis - lingulatis.

Observatio. Hæc arbor simillima est præcedenti Capparidi, ut, si de-
mas fructum, vix distinguitur, Fructus vero facillime variant in ea-
dem plantæ specie, uti id patet in Cucurbitis, Peponibus, Melonibus,
&c.: Non tamen hic varietatem audeo pronunciare in non visis hisce
virentibus arboribus, præterquam quod ab omnibus huc usque Botan-
icis hæc distinctæ fuerint habitæ.

TABULA SEPTUAGESIMA QUARTA.

CAraguata latifolia, clavata. *Plum. nov. gen. p. 10.*

TILLANDSIA foliis linearis-lingulatis, integerrimis, basi ventrico-
sis. *Linn. Spec. pl. p. 286. no. 3.*

Viscum Caryophylloides, maximum, capitulis in summitate conglome-
ratis. *Sloan. Hist. Jam. tom. 1. p. 189. Tab. 120.*

Planta est parasitica, crescens in truncis, & ramis arborum.

Folia confertissima, linearia, lingulata, integerrima, basi ventricosa,
uti in marginali majore adparet.

Flores monopetalii, campaniformes, tubulosi, ad oras plerumque trifidi,
hexandri, uti in longitudinaliter aperto foro conspicitur A, ubi stami-
na cum suis antheris delineata sunt. B Calix est cum pistillo. C to-
tus *Flos* est cum calice & corolla. D *pistillum* nudum.

Fructus est oblongus, acuminatus, membranaceus, in tres dehiscens par-
tes, continens semina papposa, uti in subsequenti patet Tabula.

Observatio. Plantæ hujus generis parasiticæ sunt in summis arboribus de-
sertorum, quarum folia ad basin dilatata, & arcte canaliculata constituunt
pelvim (quale folium ad Tabulæ dextram pulchre delineatum est basi
latiore concava) Folia vero patentia parte superiore dilatantur in infun-
dibulum, quo colligunt imbræ, ut aqua pluvialis depluat in pelvim
arctiore collo, ne per calorem climatis exsiccatur, sed servetur pura
& limpida pro avibus sitientibus, animalibus scandentibus ut Simiis,
& urgente necessitate etiam hominibus, mira Naturæ providentia.

TABULA SEPTUAGESIMA QUINTA.

CAraguata clavata & spicata, foliis ferratis. *Plum. nov. gen. p. 10.*

TILLANDSIA foliis superne dentato-spinosis. *Linn. Spec. pl. p. 286.
no. 2.*

Caraguata Quarta Pisonis Libr. IV. pag. 194.

64 PLANTARUM AMERICANARUM

FIGURA PRIMA.

Planta parasitica, in arboribus & putridis crescens caudicibus, uti præcedens.

Folia longissima, aliquot pedes longa, crassaque ut folia *Ananæ*, tres quatuorve digitos lata, instar canalis excavata, atque in ambitu denta-to-spinosa, præsertim ad dimidiam ipsorum partem superiorem aculeis armata sunt curtis & erectis, inferne glabra sunt & membranacea, lata basi sepe invicem involventia.

Culmus in ipsorum medio adsurgit, crassus, arundinaceus, altus, hinc inde foliis vestitus concavis, acuminatis, spinulosis.

Floris in spicam collecti sunt in caulis summo, inter folia squamosa & spinulosa reconditi, unde florum spica eleganter variegata est.

Floris Corolla longitudinaliter aperta & dissecta conspicitur in Tab. a ut staminum situs cognoscatur. b est *Calix* cum *fructu*. c *Semen* cum suo pappo. d *Calix* cum *pistillo*.

Observatio. Hujus binæ aliæ species in *Plum. nov. gen. p. 10.* recensentur nomine *Caraguatæ latifoliæ* & *angustifoliæ*, quod barbarum & Americanum est nomen, atque hinc reputandum, in cuius locum *Tillandsia* restituta est a Cl. *Linnaeo* in memoriam *Eliæ Tillandſii*, primi & unici Botanici, qui quondam in Finlandia floruit, uti notatur in *H. Cliff.* pag. 129. Atque edidit Catalogum plantarum circa Aboam, cum Medicinae Professor Aboensis esset, ann. 1673. in 8vo. De quo vide *Seguierii Bibl. Botan. pag. 193.* & *Linn. Bibl. Botan. pag. 122.*

Gerardia humilis. Rungulæ foliis, Asphodeli radice. *Plum. nov. gen. p. 31.*

GERARDIA foliis subovatis, tomentosis, repandis, longitudine caulis. *Linn. spec. pl. p. 610.*

FIGURA SECUNDA.

Radix ex plurimis tuberibus, oblongis, perpendicularibus constat.

Folia subovata, tomentosa, sinuosa, seu undulata, margine repando, petiolis longis, crassis, hirtisque insidentia.

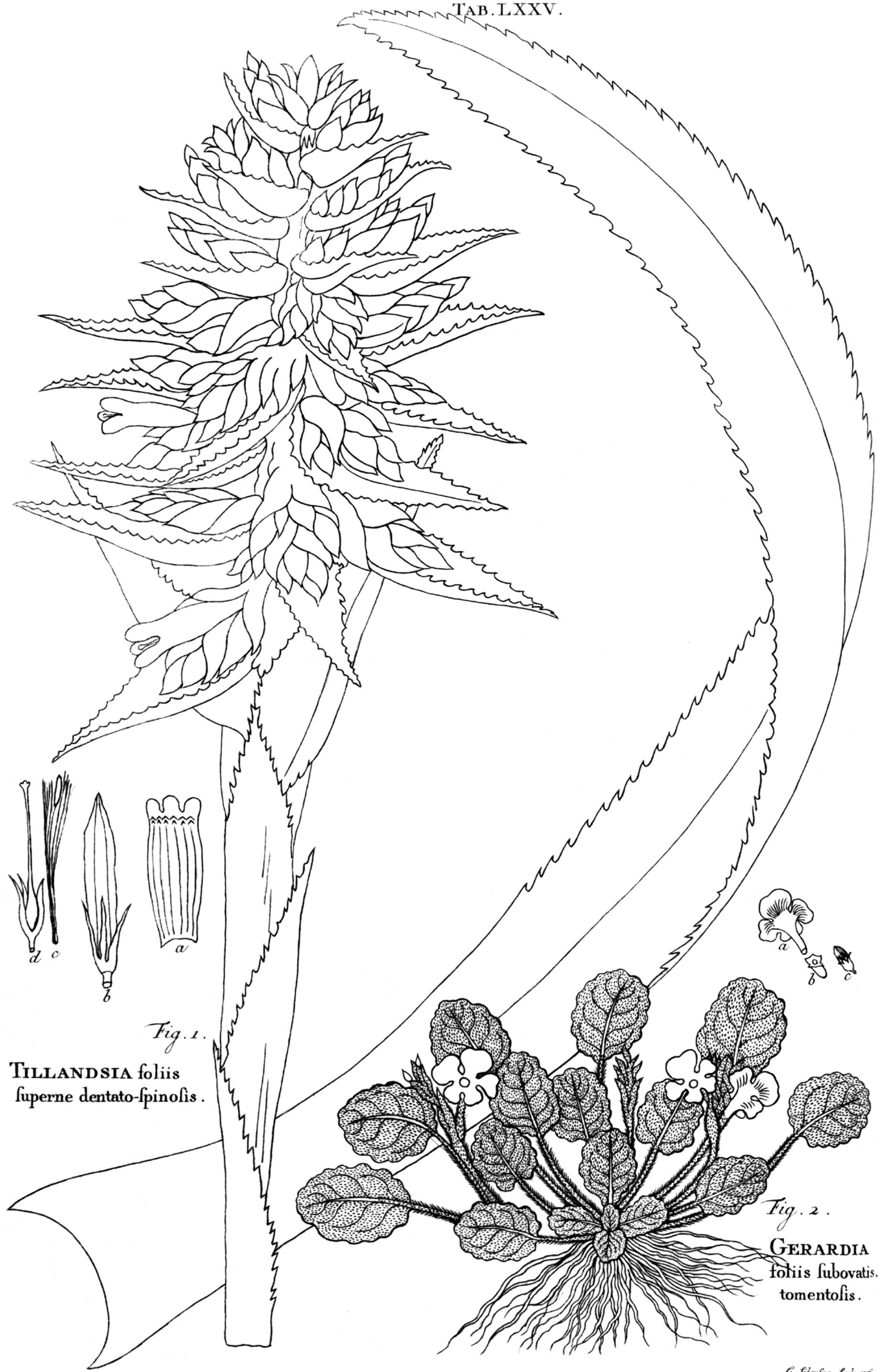
Caules vix foliis altiores sunt, in summo gerentes flores monopetalos, quorum forma & structura a *Plum. in nov. gen p. 30. Tab. 12.* ulterius describuntur & exhibentur, ad dextram vero Tabulæ conspicitur flos a postica parte a. b calix est separatus. c *Fruclus* calici insidens.

Observatio. Unica modo hujus generis plantula, *Plumieri* tempore nota erat, dictaque a *Plumier.* fuit in memoriam *Joan. Gerardi* Angli, qui historiam plantarum edidit Anglice, cum Figuris Tabernemontani Londin. in Fol. 1597.

Nunc autem quinque hujus generis species recensentur a *Linn. spec. pl. p. 610.* Atque nostra quam maximam habet cum *Ruellis* affinitatem, & similitudinem, in primis radicibus instar Asphodeli, uti dixit *Plumier.* sed in nostra fructus videtur a basi dehiscere, nec a summitate, uti in *Ruellis*, qua nota multum recedit ab hisce.

Finis Fasciculi Tertii.

TAB. LXXV.

P L A N T A R U M
A M E R I C A N A R U M
F A S C I C U L U S O C T A V U S ,

Continens Plantas, quas olim
C A R O L U S P L U M I E R I U S ,

Botanicorum Princeps

Detexit, Eruitque,

A t q u e i n I N S U L I S A N T I L L I S i p s e d e p i n x i t .

Has primum in lucem edidit,

Concinnis descriptionibus, & Observationibus,

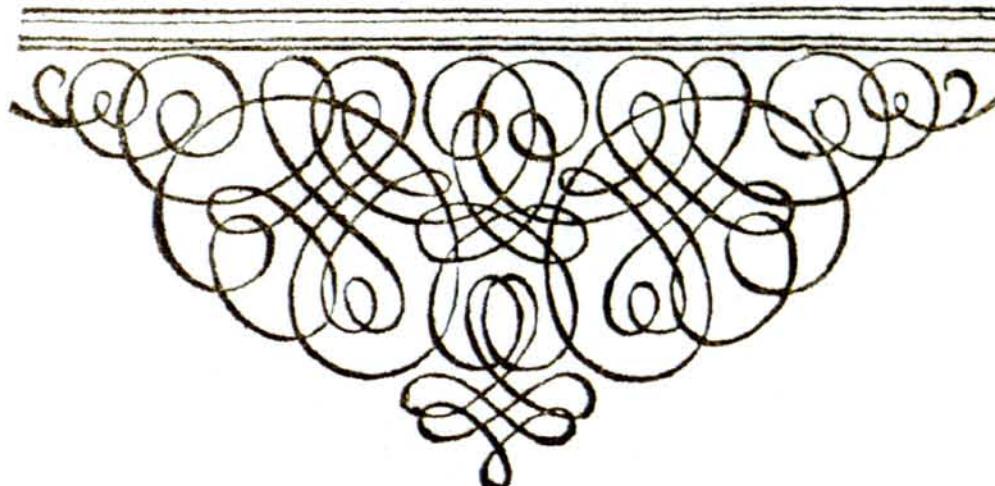
Æneisque Tabulis illustravit

J O A N N E S B U R M A N N U S , M . D .

Athenæi illustris, & in Horto Medico Amstelædamensi

P R O F E S S O R B O T A N I C E S ,

*Academiæ Cæsareæ Naturæ Curiosorum Socius, Regiæque Societatis
Scientiarum Upsaliensis Collega.*

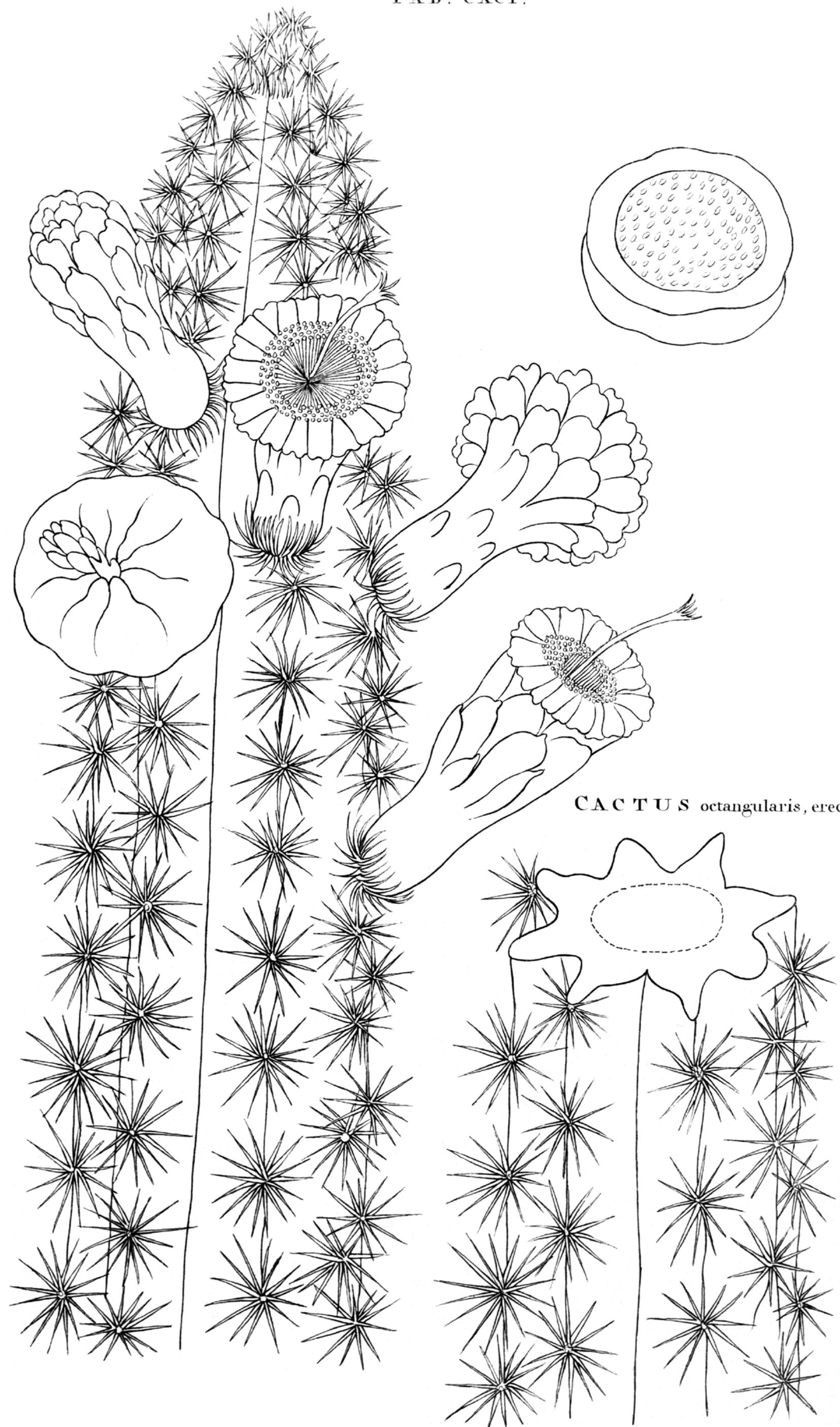

Sumtibus Auctoris,
Prostant Amstelædami in Horto Medico ,
Atque

Apud P E T R U M S C H O U T E N ,
& L U G D . B A T T A V .

Apud G E R A R D . P O T V L I E T , & T H E O D O R . H A A K .
M . D C C . L V I I I .

T A B . C X C I .

C A C T U S *octangularis, erectus.*

Scapus ex ipso centro erigitur, squamis alternatis ac subulatis investitus, quæ in majori specie latiores, oblongæ, & amplexicaules videntur, uti in adjecto majoris speciei scapo patet A.

Flores in suprema parte copiosissimi, & quasi spicati excrescunt, quorum forma proxime cum *Limodori* genere convenire videtur, quum vero non satis exacte sint delineati, nil certi hactenus definio, & in patrio solo ulterius inquirendi sunt, ita ut inter plantas dubias tam diu numeranda sit, quum de genere huc usque dubitare liceat, & quamvis in *Fevill.* iconē satis exacte sint delineati flores, a nostris tamen distincti, nec ita spicati, tota vero plantæ facies suadet cum nostrâ convenire, & ipsi adfinem esse.

TABULA CENTESIMA NONAGESIMA PRIMA.

Melocactus monoclonus, flore albo, fructu atropurpureo. *Plum. Cat.* pl. p. 19. *Tourn. inst. p. 653.*

CACTUS octangularis, erectus, angulis compressis; spinis absque tomento confertis.

Cactus erectus, longus, suboctangularis, angulis obtusis. *Linn. spec. pl.* p. 467. no. 9.

Cactus novem angularis, longus, erectus, angulis obtusis. *Linn. H. Cliff.* p. 181.

Cactus cylindraceus, erectus, sulcatus, major, summitate obtusus; aculeis confertis: *Brouw. Hist. Jam.* p. 238. no. 8.

Cereus crassissimus, fructu utrimque rubro. *Sloan. Cat. pl. Jam.* p. 196. & *Hist. Jam. vol. 2.* p. 157.

Cereus erectus, fructu rubro, non spinoso. *Herm. Parad. Bat.* p. 114.

Cereus erectus, maximus, Americ. hexangularis, flore albo, radiato. *Bradl. Hist. pl. succul.* pag. 1.

Caudex simplex, erectus, ad summum indivisus, angulis ac fulcis notatus obtusis, & compressis, plerumque octoangularis, spinis undique armatus setaceis, fasciculatis, ac stellæformibus; ad verticem confertissimis, ubi caudex in conum terminatur obtusum.

Flores in summa ipsius parte proveniunt sessiles, solitarii, satis frequentes respectu congenitorum, ex petalis pluribus cordiformibus constantes, cum squamis calycinis inermibus & inbricatis, crassum formantes tubum, intus innumera continentis stamina, cum stilo prominente longissimo, superne stigmate capitato quinquefido instruto.

Fructus, est Pomum ingens, ovato-oblongum, uniloculare, Semina plurima, subrotunda, nidulantia continens, uti in dissecto fructu in Tabula conspicitur.

186 PLANTARUM AMERICANARUM

Observatio. Sub nomine *Cacti* quatuor hodie comprehenduntur genera, Primo *Cereus*, quæ formam vulgo obtinet longam, cylindraceo-angulatam.

Secundo *Melocactus*, cuius facies est subrotunda, angularis.

Tertio *Opuntia* seu *Tuna*, quæ ramosa, dichotoma, ac prolifera.

Quarto *Pereskia*, quæ arborea, ac foliosa.

Omnes vero spinosæ sunt, externa facie, & florum ac fructuum forma proxime inter se convenientes, ita ut Cl. *Linnæus* antiquum assumatur nomen *Cactum*, quo planta denotatur aculeata, plerumque angularis, edulis, & carnosa &c.

TABULA CENTESIMA NONAGESIMA SECUNDA.

Melocactus arborescens, tetragonus, flore exalbido. *Plum. Cat. pl. p. 19. Tourn. inst. p. 653.*

CACTUS brachiatus & articulatus, articulis oblongis, sinuosis, caudice erecto, inermi, quadrangulari, aculeis brachiorum curtis, & confertis.

Opuntia major, spinosa, caulescens, foliis longis & angustis, pendulis. *Sloan. Cat. pl. Jam. p. 195.*

Jamacary retia. *Péyón Ilyi. nat. p. 189. & Marcgr. p. 126.*

Caudex simplex, erectus, mitis, quadrangularis.

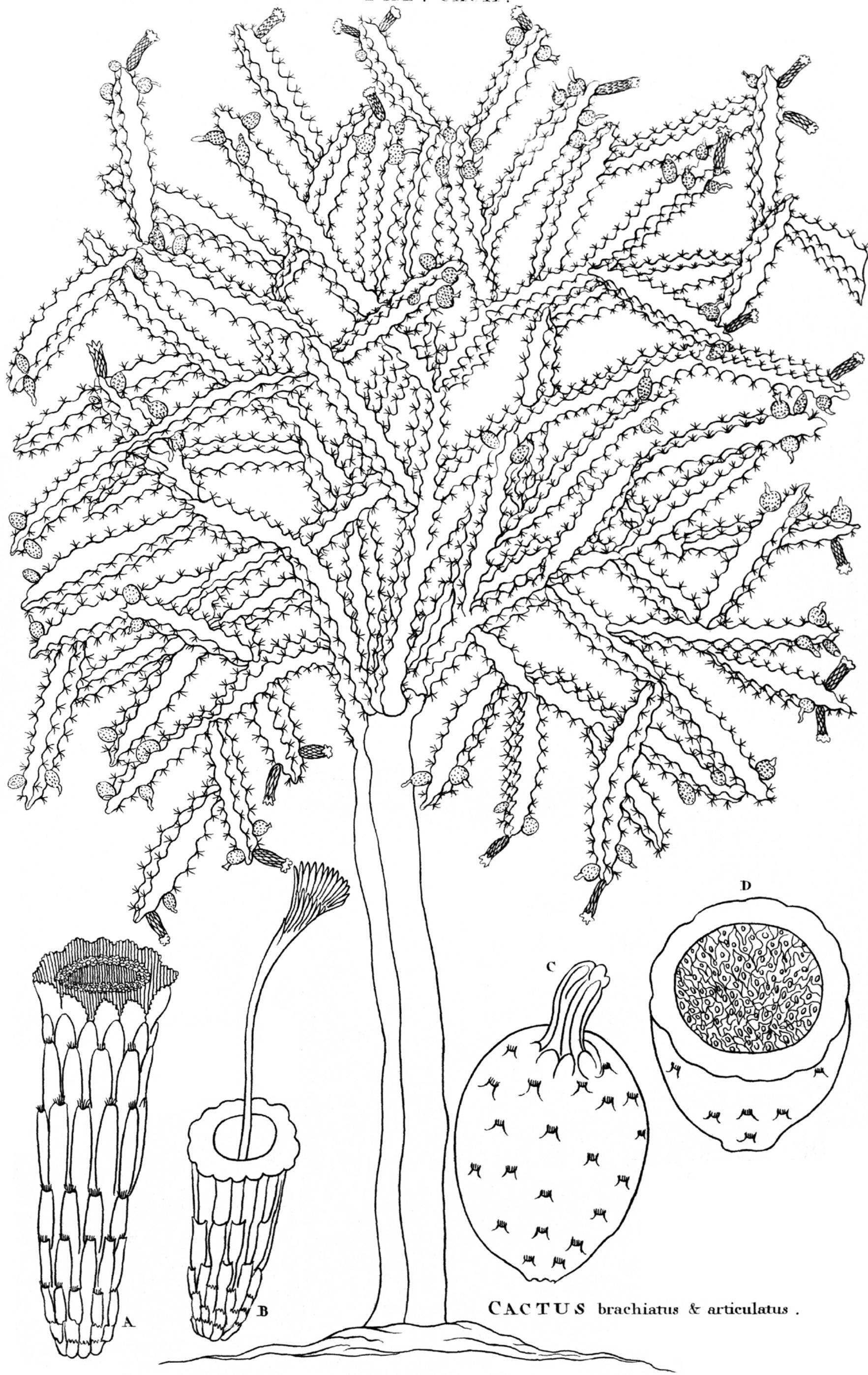
Rami brachiati & articulati, ex plurimis articulis, inæqualiter sitis, & sinuosis, ac spinosis constantes.

Flores ad articulorum extremum proveniunt, sessiles, vagi, ac solitarii, atque hi ex tubo longo constat, qui componitur ex squamis calicinis, oblongis, simplicibus, superne ciliatis ac spinulosis, cum stilo longissimo, prominente, uti in separatis majoribus conspicitur ipsorum partibus A & B.

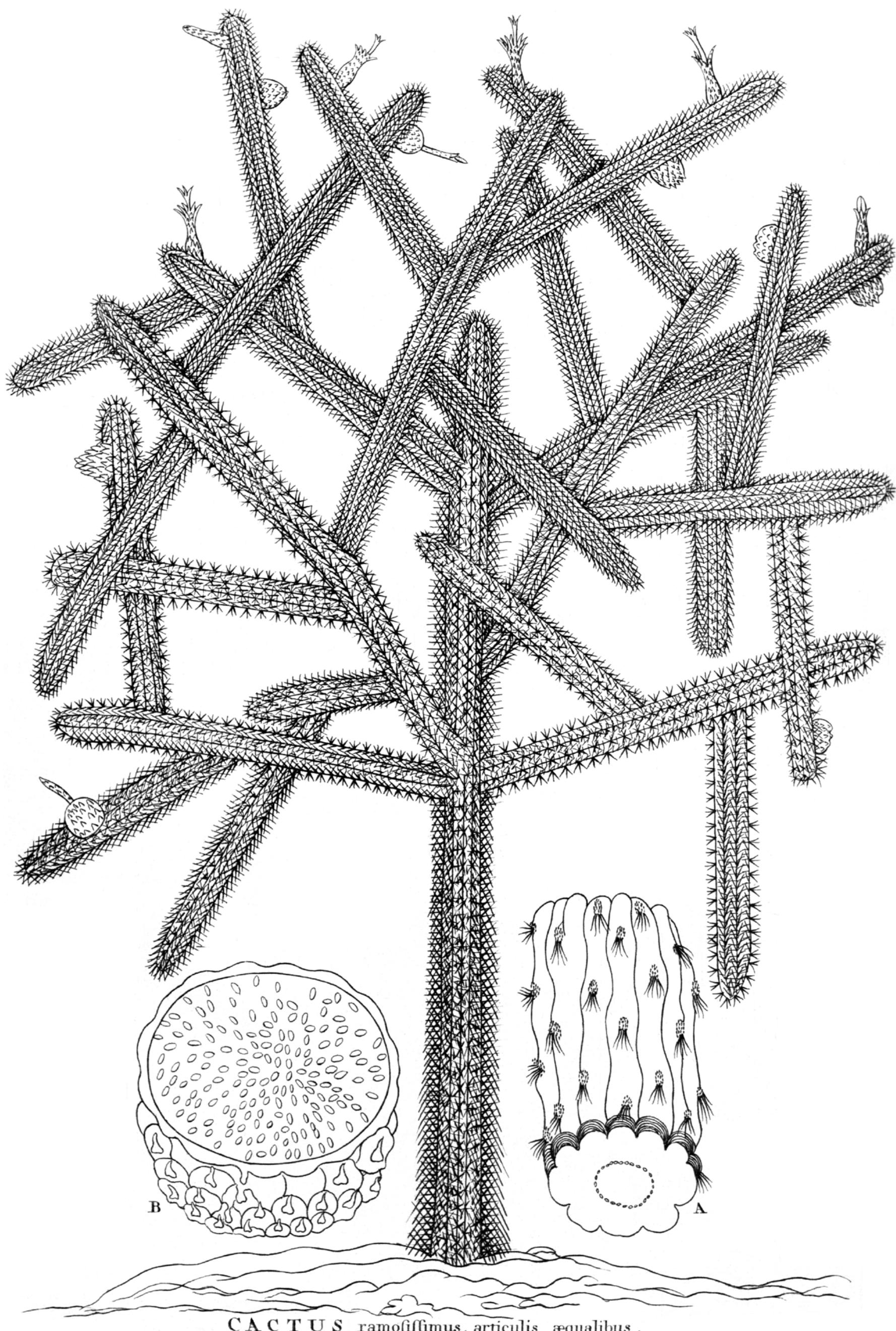
Fruclus sunt poma ovata C, aculeis vagis armata, quæ plurima continent semina, in pulpa nidulantia D, uti in dissecto fructu adparet.

Observatio. Melocacti hi arborecentes *Plumieri*, Opuntiae olim dictæ veræ species habendæ sunt, unde mirandum, quod auctor in catalogo suo illos separaverit, uti ex subsequentibus ejus Opuntiis patebit, quum nulla generica differentia in iis observetur; merito itaque hæ omnes plantæ a Botanicis hodiernis ad unum rediguntur *Cacti* genus.

T A B . C X C I I .

T A B . C X C I I I .

C A C T U S ramosissimus, articulis æqualibus .

TABULA CENTESIMA NONAGESIMA TERTIA.

Melocactus arborescens; folio striato, spinosissimo, fructu aureo, tuberculofo. *Plum. Cat. pl. p. 19. Tourn. inst. p. 653.*

CACTUS ramosissimus, articulis æqualibus, striatis, setis spinosis undique armatus.

Opuntia major, spinosa, caulescens, foliis atrovirentibus, longis, & angustis, pendulis, fl. rubro. *Sloan. Cat. p. 195.*

Opuntia foliis longissimis, atrovirentibus, maxima, Americana. *Breyn. prodr. 2. p. 87.*

Jamacary. *Marcgr. hist. Brasil. p. 175.* & Jamacary secunda. *Pison. p. 189.*

Caudex simplex, erectus, multangularis, ex decem utcunque angulis constans A spinosissimis, spinis undique decussantibus armatus.

Rami brachiati & articulati, articulis constantes longissimis, æqualibus, seu linearibus, undique striatis, ac setis plurimis cruciatis spinosissimis undique armatis.

Flores & *fructus* uti in præcedente, qui in articulorum superiore parte excrescunt, hi vero squamosi & muricati plurima oblonga minutissima continent semina B.

TABULA CENTESIMA NONAGESIMA QUARTA.

Melocactus arborescens, trigonus, undulosus, aculeis validis munitus, fructu subviridi. *Plum. Cat. pl. p. 19. Tourn. inst. p. 654.*

CACTUS ramosus, articulis oblongis, triquetris; caudice spinoso, triangulo.

Caetus articulato-prolifer, articulis ovato-oblongis, spinis setaceis. *Linn. spec. p. 468. no. 16.*

Caetus compressus, articulatus, ramosus, articulis ovato-oblongis, spinis setaceis. *Linn. H. Cliff. p. 183. Roy. pr. p. 280.*

Caetus brachiatus, & articulatus, articulis oblongo-ovatis, compressis, caudice tereti, erecto, spinosissimo, aculeis brachiorum brevibus confertis. *Brouw. Hist. Jam. p. 237. no. 3.*

Caudex erectus, simplex, trigonus, spinis setaceis, fasciculatis ad angulos armatus.

Rami vagi, articulati, articulis constantes rarioribus, oblongis, triquetris, spinulosis, margine repandis.

188 PLANTARUM AMERICANARUM

Flores ad ipsorum extremum rariores excrescunt, ex longis constantes tubis cum radio extenso, petalis ac staminibus innumeris, & stilo brevissimo, uti in separato majore flore A patet.

Fructus, est pomum subrotundo-ovatum, & quasi truncatum, B pulpa referunt mollissima, in qua riora nidulantur *semina*, uti in disiecto conspicitur C.

TABULA CENTESIMA NONAGESIMA QUINTA.

Melocactus arborescens, Cereiformis & spinosissimus, fructu oblongo subluteo; seu Melocactus arborescens, folio striato, spinosissimo, fructu oblongo, subluteo. *Plum. Hist. mss. Tom. 3. p. 26.*

CACTUS erectus, octangularis, angulis rotundatis; spinis radiatis ac ciliatis.

Cereus erectus altissimus, Surinamensis. *Herm. Parad. Bat. p. 116.*
Volckam. fl. Norimb. p. 97.

ꝝ *Cactus* erectus, sexangularis, longus. *Linn. spec. p. 466. no. 5.*

Cereus Americ. octangularis, spinis albicantibus. *Bradl. Hist. pl. Succ. Dec. 2. p. 3. Tab. 12.*

FIGURA PRIMA.

Caudex erectus, simplex, longissimus, in nostrā octangulus, ad angulos spinis armatus fasciculatis, seu stelliformibus, setaceis A.

Flores ex longo constant tubo B, qui in primis formatur ex squamis calycinis simplicibus, oblongis, atque inermibus, illi vero superne se se explicant in petala plurima extensa, ad oras crenata C, atque interne innumera continent stamina, uti in reliquis.

Fructus est conus obtusus, simplicibus & inermibus squamis tectus, intus continens subrotunda semina, in pulpa nidulantia D.

Opuntia altissima, Cereiformis, aculeis validissimis, flore ampio, fimbriato. *Plum. Cat. pl. p. 6.*

CACTUS erectus, octangularis, spinis subulatis, validissimis, flore fimbriato.

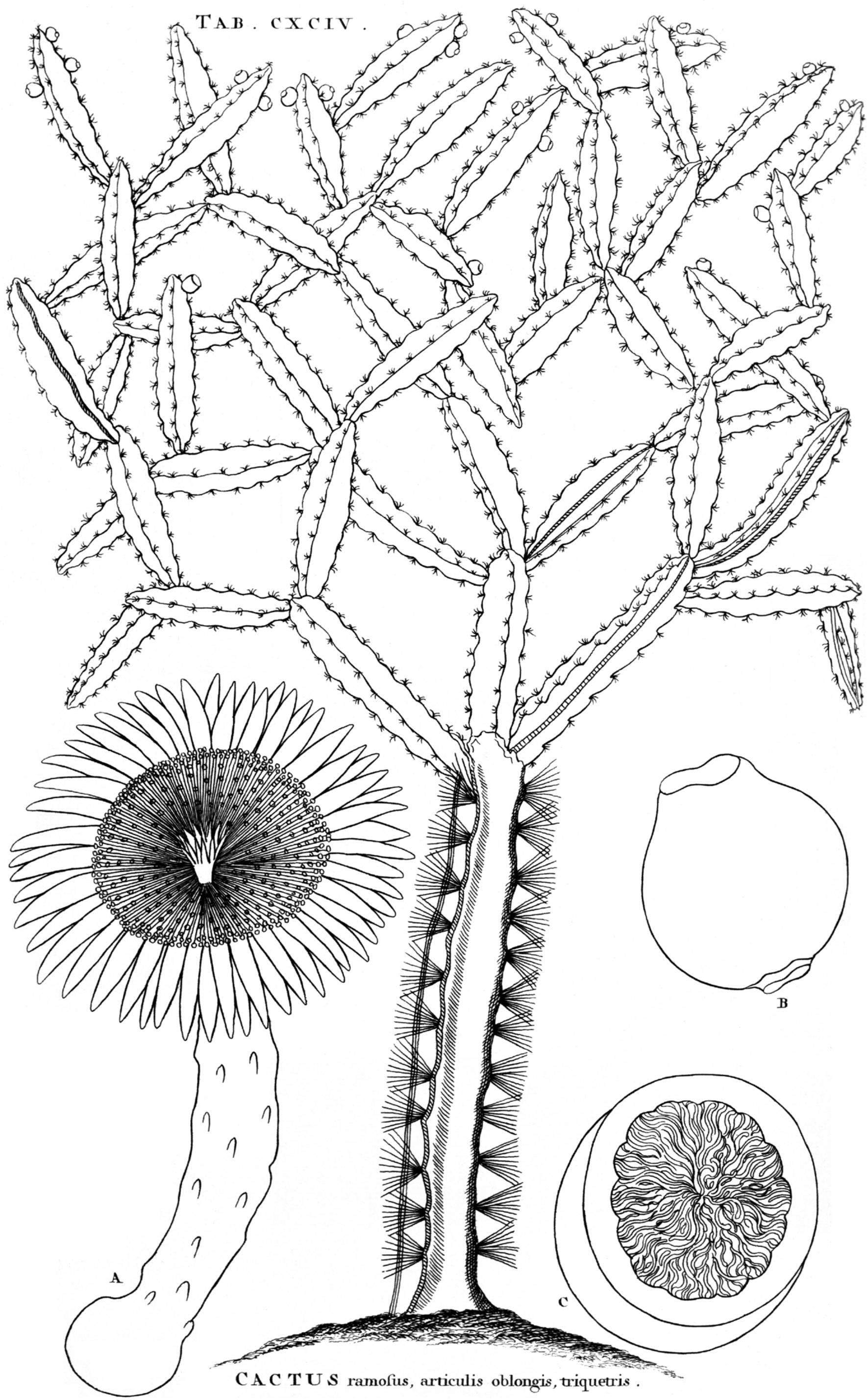
Opuntia major, validissimis spinis munita? *Tourn. inst. p. 239.*

Opuntia major, folio oblongo, rotundo, spinis longissimis & validissimis confertim nascentibus obsito, flore luteo. *Sloan. Catal. pl. p. 193. Hist. vol. 2. p. 149.*

Cereus erectus, crassissimus, maxime angulosus, spinis albis, pluribus, longissimis. *Boerb. Ind. H. L. B. tom. 1. 293.*

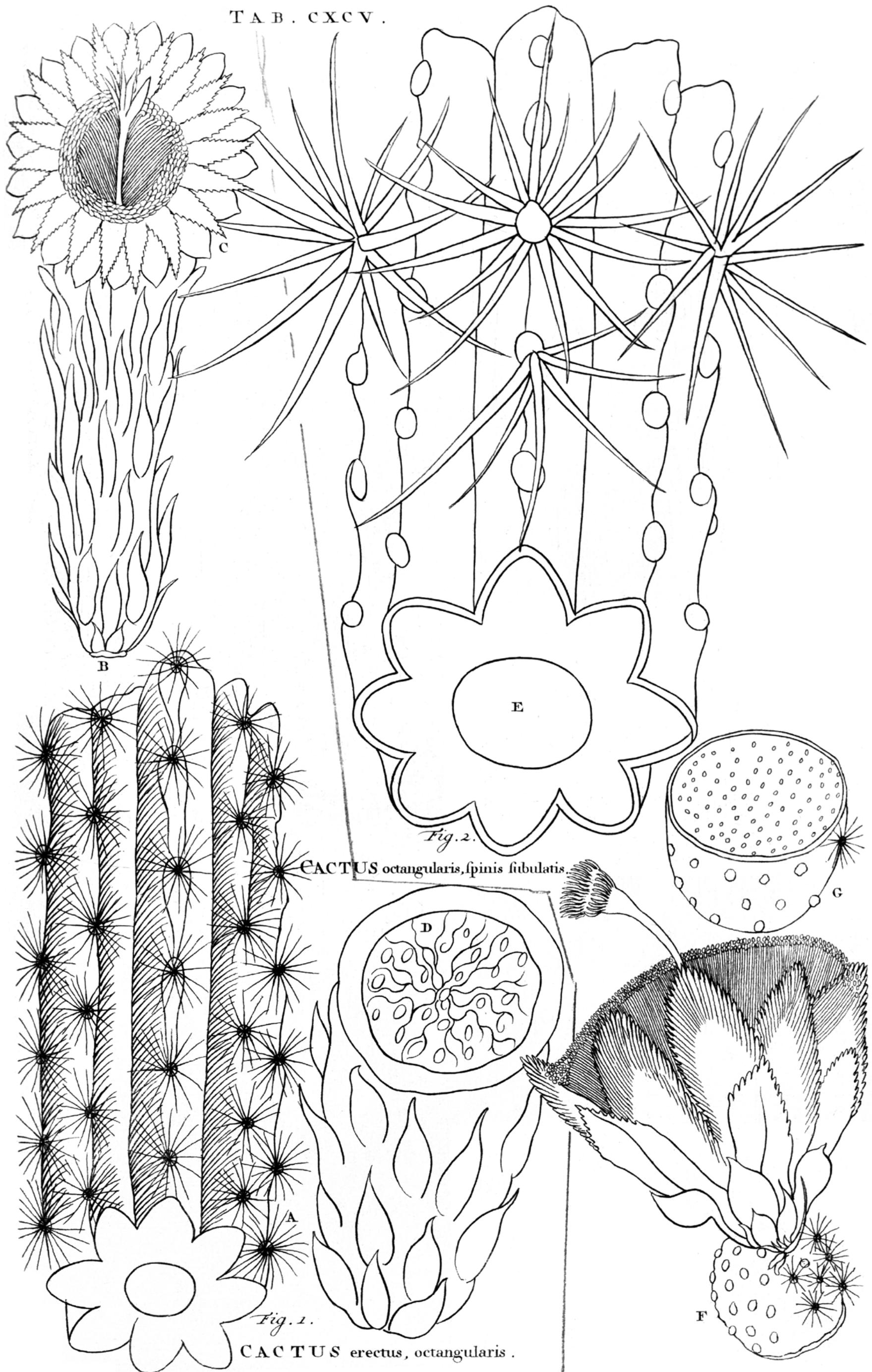
ꝝ *Cactus* brachiatus & articulatus, articulis ovatis, compressis, aculeis longissimis, confertis. *Brouw. Hist. Jam. p. 237. no. 23? &c.*

TAB . CXCIV .

C A C T U S ramosus, articulis oblongis, triquetris .

T A B . C X C V .

F I G U R A S E C U N D A.

Planta altissima, simplicem gerens instar *Cereorum* caudicem, octangularem E, spinis longissimis fasciculatis & subulatis armatum, quæ deciduae videntur, uti in trunci segmento ex ipsarum vestigiis patet, atque illæ ad angulos in primis videntur excrescere.

Flos non tubulosus est uti in prioribus, sed potius rosaceus videtur, ex petalis ferratis ac ciliatis cum stilo longissimo constans F.

Fruclus est pomum subrotundum, spinulosum, intus continens plurima, subrotunda *semina*, ut in dissesto adparet G.

TABULA CENTESIMA NONAGESIMA SEXTA.

O *Puntia* arbor, excelsa, *Cereiformis*, flore albo. *Plum. Cat.* p. 6.
Tourn. p. 240.

CACTUS erectus, ramosus, undecim-angularis, spinosissimus.

Caetus erectus, cylindraceus, sulcatus, tenuior, summitate attenuatus, aculeis confertis. *Brouw Hist. Fam.* p. 239 no. 9?

Cereus altissimus, gracilior, erectus, fructu luteo, intus niveo, semenibus nigris pleno. *Sloan. Cat. pl. Fam.* p. 197.

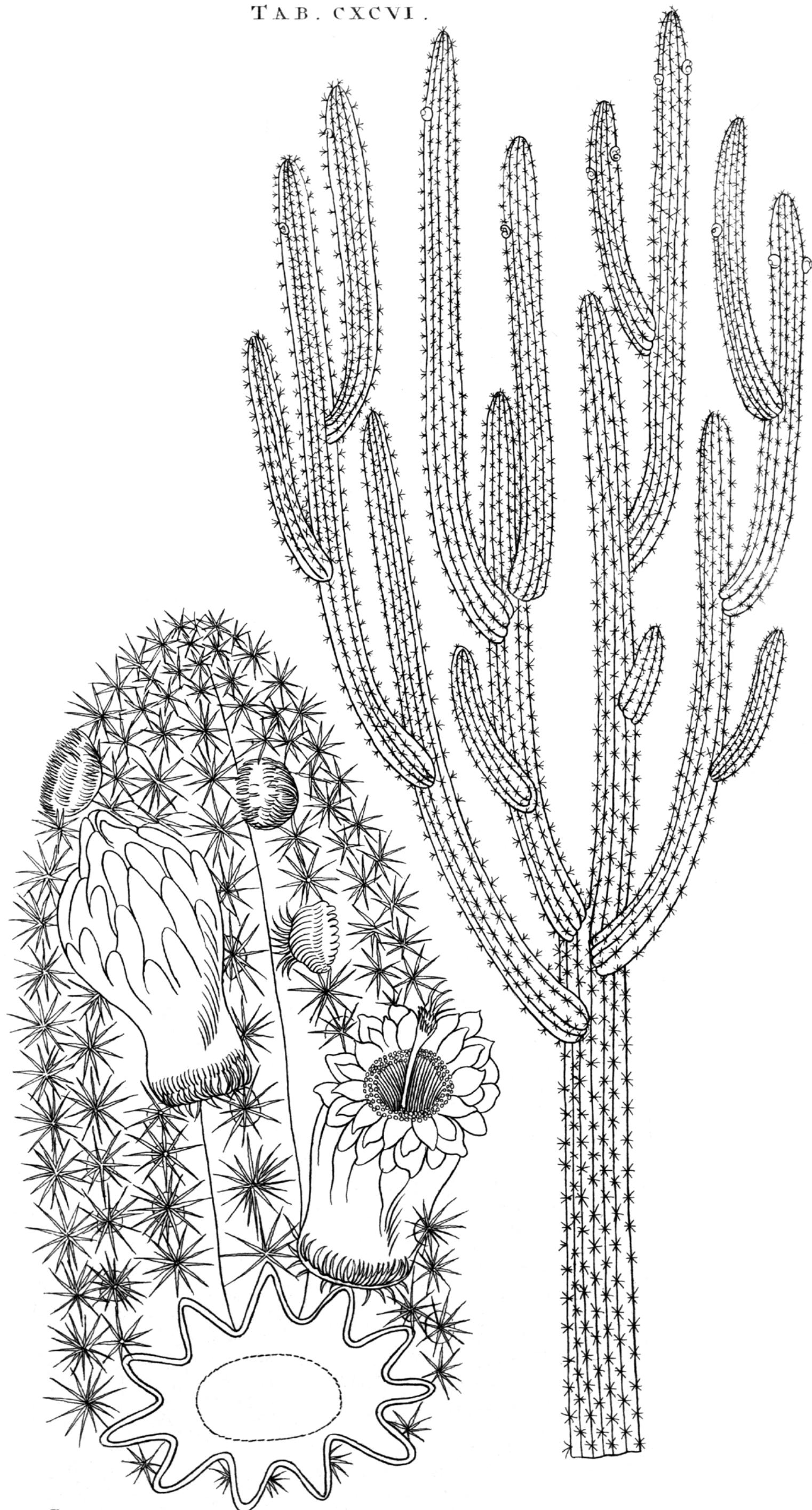
Cereus erectus, maximus, fructu spinoso rubro? *Herm. Par. Bat.* p. 113.
Boerb. Ind. H. L. B. tom. 1. p. 293.

Plantæ caudex simplex, ex plurimis angulis, undecim utcunque constans, superne ramosus, ex variis, simplicibus, irregularibus, & inæqualis longitudinis articulis compositus, qui spinulis undique fetaceis & fasciculatis armantur, uti & tota planta spinosissima est.

Flores in summitate excrescunt inter spinas ad angulos sessiles, ex brevibus constantes tubis, atque petala instar *Rosæ* extensa gerentes, cum innumeris staminibus, ac stylo prominente longissimo, quales in majori florifero, & obtusi coni segmento conspiciuntur ad latus Tabulæ.

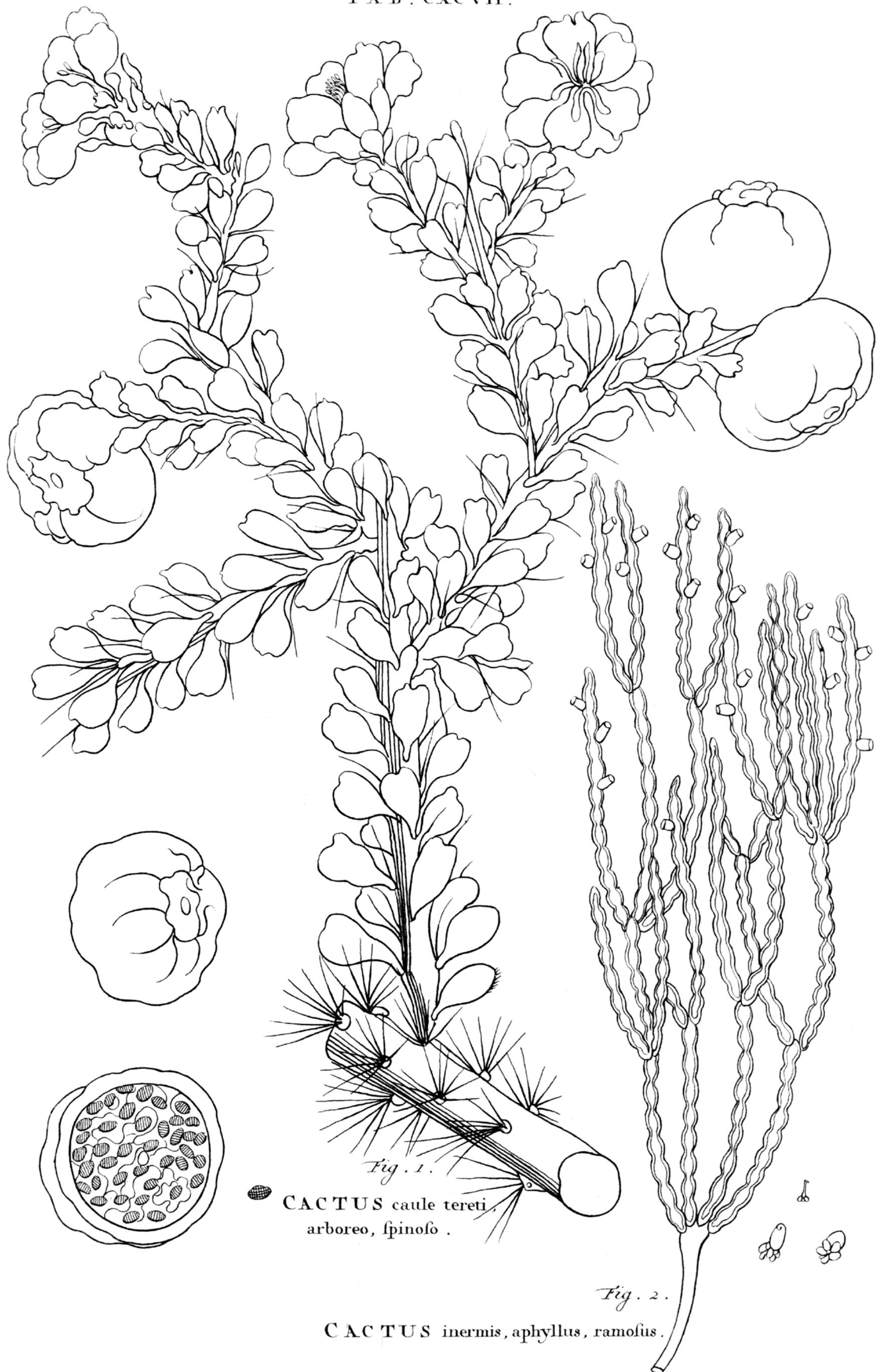
Observatio. Hæc planta externa sua facie modoque florendi magis *Cereis* quam *Opuntiis* adfinis est, unde vix patet, quam ob rem Auctor hanc potius ad *Opuntias* retulerit, qui alioquin, ratione Epochæ Botanicæ, in qua vixit, satis accurate, ac sæpe nimis sollicitate genera separavit; sed quum omnes hæ plantæ sub uno jam militent genere *Caeti*, nullum Botanicis scrupulum movebunt.

T A B . C X C V I .

C A C T U S *erectus, ramosus, undecim - angularis.*

T A B . C X C V I I .

TABULA CENTESIMA NONAGESIMA SEPTIMA.

O*Puntia* arbor, spinosissima, foliis Portulacæ cordatis. *Plum. Cat.* p. 6.

CACTUS caule tereti, arboreo, spinoso, foliis cuneiformibus, retusis. *Linn. Spec.* p. 469. no. 22.

¶ *Jamacary* sexta. *Pison. Hist. natur.* p. 191.

FIGURA PRIMA.

Caulis foliis nudus, sed ipsorum loco spinis setaceis fasciculatis armatus.

Folia in ramis cuneiformia, emarginata, crassa, succulenta, alterna per ramos tenellos, inter quæ spinæ subfolitariæ, subulatæ.

Flores & fructus in ramulorum summo excrescunt solitarii, rarius gemini, quorum petala rosacea, plana, & cordata.

Fructus sunt poma subrotunda, subangulosa, nullis foliis suffulta, uti in *Pereskia*, cui tamen hæc planta quam maxime adfinis est, & proxime accedit, & licet satis exacte ab auctore nostro sit delineata *Pereskia*, ipsam tamen huic non subjungam, quum Botanicis jam sit notissima ex *H. Eltham.* optima figura & descriptione, nec non ex *H. Amst. tom. 1. Tab. 70.* Quas tamen Cl. *Dillenius* putat esse diversas, quæque ubi vis in Botanicorum hortis est obvia

O*Puntia* minima, flagilliformis. *Plum. Cat.* p. 6. *Tourn. inst.* p. 240.

CACTUS inermis, aphyllus, ramosus, ramulis gracilibus, compressis, articulatis.

Caetus parasiticus, inermis, aphyllus, ramosus, propendens, ramulis gracilibus, teretibus, striatis. *Brouw. Hist. Jam.* p. 238. no. 11.

FIGURA SECUNDIA.

Planta fruticosa, ac ramosa, ex ramulis articulatis, digotomis, & trigotomis constans.

Flosculi ad ipsorum supremam excrescunt partem, ab auctore ruditer depicti.

Fructus videntur conuli obtusi, & quasi truncati, quantum ex icona conjicere licet, sed qui in loco natali ulterius sunt investigandi, ita ut inter dubias plantas hæc quoque numeranda, atque vix hujus generis esse videatur, quum vero ab auctore, uti & a Cl. *Brouw. l. c.* ut puto, huc relata sit, non ausus fui, nec potui eam ad aliud reducere genus, quod posteris curæ sit.

TABULA CENTESIMA NONAGESIMA OCTAVA.

Melocactus ex pluribus globulis Opuntiae modo nascentibus, spinosissimis. *Plum. Cat. pl. p. 19. Tourn. inst. p. 653.*

CACTUS articulato-prolifer, articulis globosis, glomeratis, spinosis. *Linn. Spec. pl. p. 468. no. 14.*

Planta sessilis, articulata, ex articulis constans globosis, sibi mutuo inarticulatis, seu adcretis instar proliferarum, atque illi spinas undique emittunt solitarias, rarius geminas, longas, subulatas, acutissimas.

Flores in articulis summis eriguntur sessiles, ex longo squamoso tubo constantes, cum petalis explicatis, sinuosis, & stilo longissimo prominente, cuius stigma latissimum, ac multi-partitum est.

Observ. Inter omnes *Cactorum* species hæc rarissima, & maxime singularis planta est, a nemine ante auctorem nostrum observata & commemorata.

TABULA CENTESIMA NONAGESIMA NONA.

Melocactus repens, tetragonus, & pentagonus, flore albo, fructu rubro, & coccineo. *Plum. Cat. p. 20. Tourn. inst. p. 653.*

CACTUS repens, subquinque angularis. *Linn. Spec. p. 467. no. 11.*

Caetus scandens, angulis quinque, pluribusque obtusis. *Linn. H. Cliff. p. 182. Roy. pr. p. 280.*

Cereus Americanus, major, articulatus, flore maximo, nocte sese aperte, & suavissimum odorem spirante. *Volk. Hesp. Norimb. 1. p. 133. Tab. 134.*

Cereus serpens οὐλοφύλακας, seu solfuga. *Plukn. Mantiss. p. 76.* ubi floris peculiaris indoles denotatur.

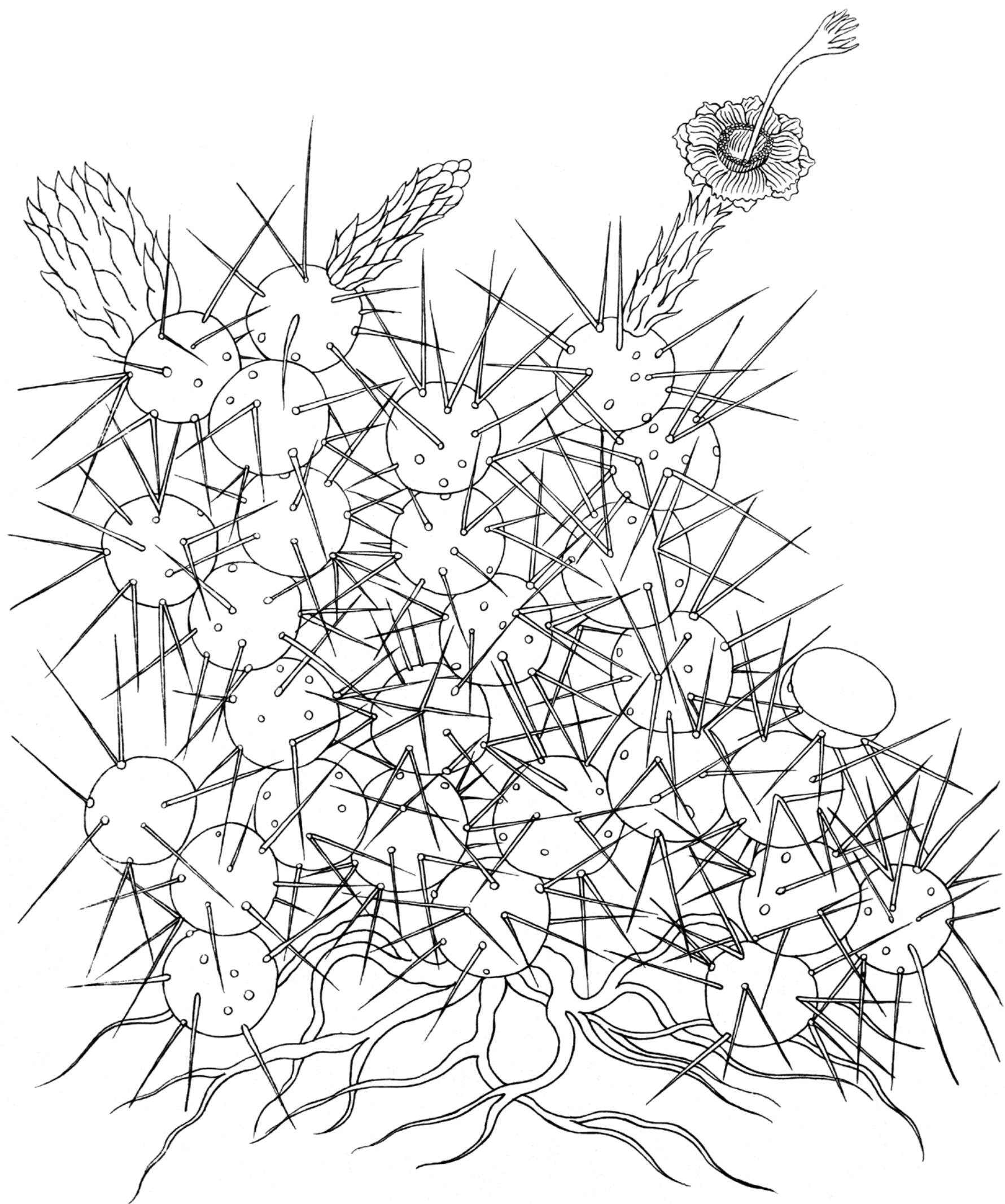
FIGURA PRIMA.

Planta proprie est repens, siue radiculis, quas hic inde emittit, adstantes arbores, aliaque fulcra attingere potest, scandit, longissima emitens farmenta, plerumque quatuor vel quinque, aliquando plures angulos formantia, spinis per interstitia erumpentibus fasciculatis, setaceis, stellæ in modum in orbem expansis, quæ in Auctoris icone frequentiores depictæ sunt, quam in nostris observantur plantis, quæque in pentagona ejus varietate ab auctore etiam multo rariores & tenuiores delineatæ sunt.

Flos diu latet, ac tarde crescit, conumque primo format obtusum, spinulis subtilissimis armatum, quum vero sese aperit, ingentem primo

Yy explicat

T A B . C X C V I I I .

C A C T U S articulato - prolifer, articulis globosis.

T A B . C X C I X .

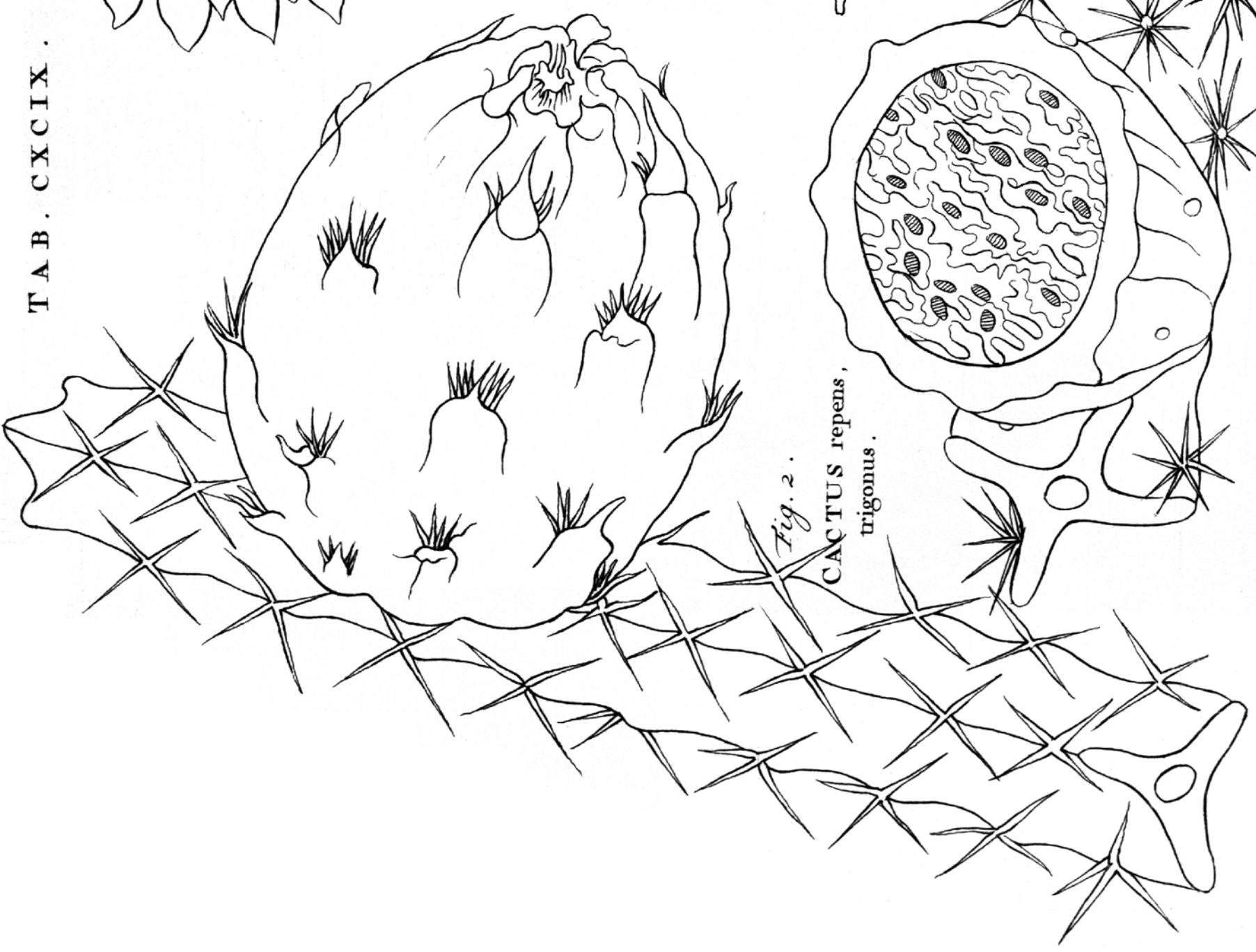
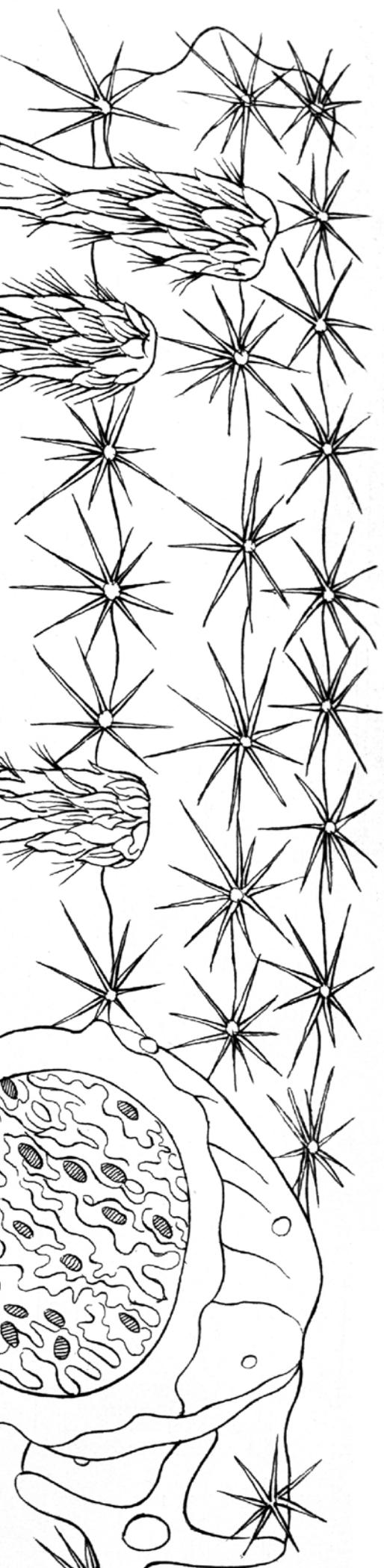

Fig. 2.
CAC T U S repens,
trigonus.

C A C T U S repens,
subquinque angularis.

Fig. 1.

explicat calycem, ex meris squamis, quadruplici quidem strato sitis, compositum: Vesperi vero, quum ipse jam florebit, circa horam septimam plerumque sese aperire incipit, duodecima horâ candidissimus micat, omniumque amoenissimum & suavissimum præbet spectaculum, & odorem, qui per totum sese diffundit hypocaustum, in quo ut copiose hæc planta floreat, proxime ad fenestras in fictilibus verno tempore deponenda est, quoque magis Soli exponatur, ejusque radiis illustretur, eo luxuriosior, magisque florifer observatur, ita ut, licet flos Solem videatur subterfugere, quum per noctem sese aperiat, planta tamen ipfa Ελιόπαντα, seu Solis amica observatur.

Qui hujus porro incomparabilis floris singularem scire desiderat structuram, adeat *H. Cliff. l. c.* ubi a Cl. Linnæo exactissime & graphice ejus partes separatae explicantur, quæ a Cl. Trewio in *de cur. Tab. 31 & 32.* elegantissime delineatae exhibentur.

M*Elocactus repens, trigonus, flore albo, fructu violaceo. Plum. Cat. p. 20.*

CACTUS repens, trigonus, spinis quaternis, setaceis.

¶ *Cactus triangularis, scandens, articulatus, Linn. H. Cliff. p. 182. no. 1.*

F I G U R A S E C U N D A.

Observatio. Licet hæc planta cum *Cereo* trigono articulato, fructu suavissimo *Herm. Prodr. p. 118.* a Botanicis vulgo jungatur, ex forma tamen articulorum, *Hermannii* iconæ, spinisque in primis quaternis, cruciatisque patet, longe aliam esse plantam, illamque *Hermannii* melius convenire cum alia *Plumierii* planta mox subsecutura, quæ spinas similes ac illa gerit; cæterum harum plantarum fructus dulcissimi, acidodulces, ab incolis in deliciis habentur, quam maximum in ferventibus istis regionibus refrigerium sitientibus præbentes, quique Aurantiorum magnitudinem sæpe adæquant, ita ut licet hæ plantæ spinis undique armatae, foliis destitutæ, atque instar serpentum primo ad aspectu fugiendæ & horrendæ, humano tamen generi ob delicatos fructus amabiles sint, & in silvis campestribus, ubi ad arbores adscendunt, quam avidissime a prætereuntibus & sitientibus incolis expetantur; omnes porro hæ repentes species, ipsarumque varietates eundem habent crescendi modum; si nulla inveniant adminicula, quibus sese sustinere valent, per terram proserpunt, si vero arbores, ad quas sese erigere possunt, adtingant, fibrillas radicales ad ipsas emitunt, harumque corticibus sese figunt, ipsas adscendunt arbores, atque per illarum frondes sese extendunt luxuriosissime tanquam Parasiticæ, ex ipsis quoque nutrimentum fugunt per fibrillas ipsis infixas, quum harum plantarum radices terræ inhærentes adeo pusillæ sunt ratione ipsarum magnitudinis, uti id evidentissime patet in *Caëtis* erectis, quæ vix notabiles gerunt radices, scopolisque tam firmiter sæpe infixæ sunt, ut ab iis sine summa læsione vix separari possint, unde hoc plantarum genus vix per fibrillas terræ inhærentes nutrimentum haurire videtur, quod in aliis quoque succulentis obtinet plantis, uti id de variis Aloës, Mesembryanthemi, aliarumque speciebus satis cuique notum est.

T A B U L A D U C E N T E S I M A.

Melocactus trigonus, brevibus aculeis munitus, flore albo, fructu coccineo. *Plum. Cat. pl. p. 19. Tourn. inst. p. 653.*

CACTUS trigonus, repens; spinulis quaternis, subaduncis.

Ficoides Americana; seu *Cereus cristatus*, foliis triangularibus, profunde canaliculatis. *Pluken. Almag. p. 147. Tab. 29. Fig. 3*

ꝝ *Cereus Americ. triangularis, radicosa. Bradl. hist. pl. Succ. p. 4.*

F I G U R A P R I M A.

Hæc eodem modo, quo prior crescit, sed articuli longiores, profundius sulcati, spinæque curtae rariores & latiores, & quasi aduncæ; *Flos* instar primæ repentis speciei, speciosus, ingens, & ample sese extensis, sed squamæ calicinæ inermes penitus, nec ullis spinulis armatæ, uti in aliis squamis in primis inferioribus; ita ut hæ plantæ in plurimis partibus convenienter, in paucis differant, atque si quis eas pro varietatibus tantum habere velit, per me licet, quum vero *Plumier.* eas distinxerit, & ego has separatas proponere debui & volui.

Melocactus trigonus, alias, repens, fructu coccineo, ex insula Sanctæ Crucis. *Plum. Hist. miss. Tom. 3. p. 15.*

CACTUS caule triangulari, articulato, margine sinuoso, spinis fasciculatis.

ꝝ *Cactus repens, triangularis. Linn. Spec. p. 468. no. 13?*

Cereus scandens minor, trigonus, articulatus, fructu suavissimo. Herm. Parad. Batav. p. 118. cuius icon cum nostra optime quadrat. Boerb. Ind. H. L. B. tom. 1. p. 293.

Caetus debilis, brachiatus, æqualis, triquetrus, scandens vel repens, spinis brevissimis, confertis. Brouw. Hist. Jam. p. 238. no. 6.

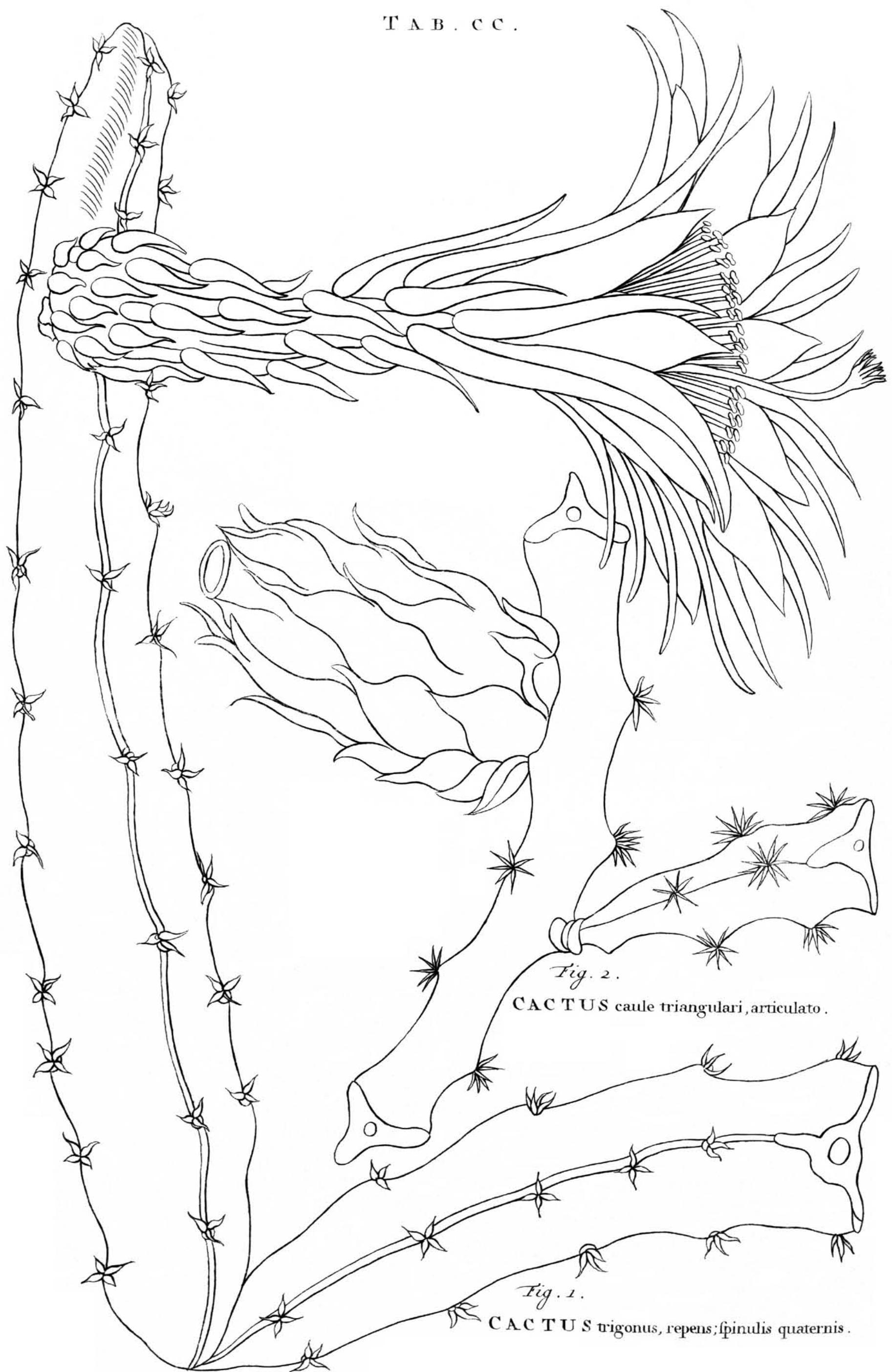
Cereus Peruvianus, amplexicaulis, articulatus, fr. rotundo, maximo, coccineo. Herm. Par. Bat. Pr. Volk. fl. Norimb. p. 97.

Ficus Indica, folio triangulari, ensiformi, stellatim aculeato. Sloan. Cat. pl. Jam. p. 196. &c.

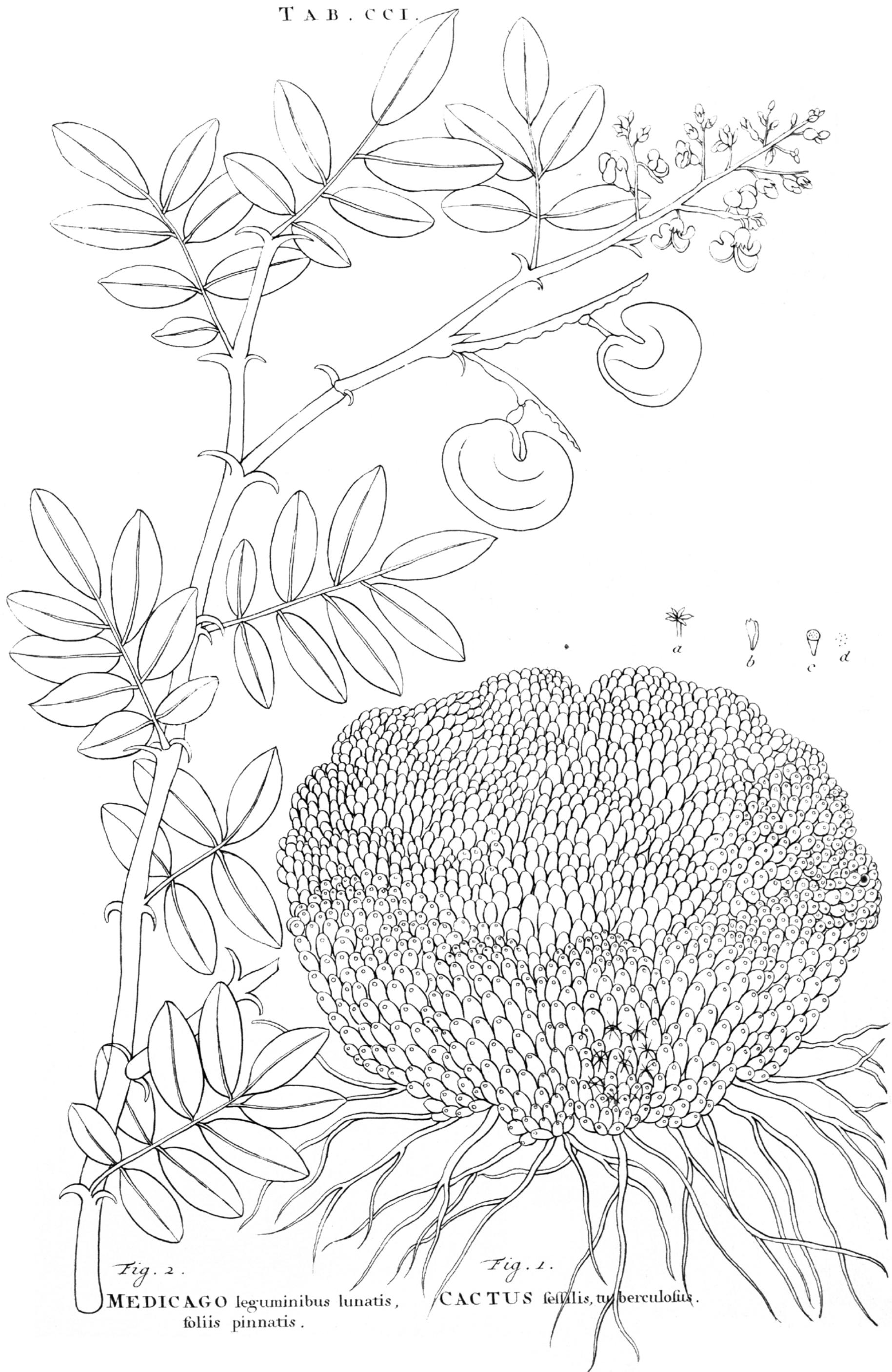
F I G U R A S E C U N D A.

Idem, uti in prioribus, in hac quoque observatur crescendi modus, unde hæ plantæ ab auctoribus quam maxime inter se confunduntur, paucas collegi Botanicorum denominationes, quæ singulis competere mihi visæ fuere, incertas rejici, novasque, quæ magis convenientes videbantur, adposui, Lector judicet & inquirat, cumque aliis comparet. Quique porro ipsarum crescendi modum, internamque structuram scire desiderat, adeat *Herm. Parad. Batav. p. 112 & 113.*

T A B . C C .

T A B . C C I .

TABULA DUCENTESIMA PRIMA.

Melocactus minimus, lanuginosus, & tuberosus. *Plum. Cat.* p. 19.
Tourn. inst. p. 653.

CACTUS sessilis, subrotundus, tuberculosus, mammillaris.

Opuntia, Echinomelocacti effigie, tuberosa, fructu levissimo, amethystino. *Breyn. Prodr.* 2. p. 87.

Echinomelocactus minor, lactescens, tuberculis minoribus, *Herm. Parad. Batav.* p. 138.

Ficoides, seu *Melocactus minimus*, lanuginosus, spinis mitioribus, fructu sparsim egrediente. *Plakn. Phyt. Tab.* 29. F. 2. *Bradl. decur.* 3. p. 11.

FIGURA PRIMA.

Planta sessilis, terræ penitus incumbens, radices undique spargens simplices, ad extremum bifurcatae, albicantes.

Tota hujus plantæ compages constructa est ex numerosis, oblongisque tuberculis, instar mammilarum protuberantibus, & in suprema parte tenuissimis spinulis cum lanagine intertexta armatis, quarum paucæ ab Auctore in inferiore plantæ parte delineatæ sunt, uti & *Flosculus a*, cum fructu *b*, & dissecto *c*, ac seminibus minutissimis *d*, separatim in Tabula conspicuntur, quæ, uti in altera hujus specie suum ortum undique ex papillis, ipsarumque intersticiis obtinebunt.

NB. In ordine iconum *Plumierii* sequeretur jam *Melocactus* purpureus, spinis in spiram contortis *Cat.* p. 19. sed quum hic tantum variat fulcis oblique & fere in spiram ductis a *Melocactus vulgari majore*, qui cuivis notus, & roties iam delineatæ est, cuiusque optima Figura in *Bradl. dec. IV.* pag. 9. occurrit, hinc eum omittimus, vocaturque Echinomelocactus major, non lactescens, costis obliquis ab *Herm. in Parad. Bat.* p. 136. ubi vide reliqua ad hasce plantas pertinentia.

Medicago arborea, aculeata, polyphylla. *Plum. Cat. pl. p. 8.*

MEDICAGO leguminibus lunatis, margine integerrimis, foliis pinnatis, foliolis oblongis, caule aculeato, arboreo.

FIGURA SECUNDIA.

Planta arborea, cujus caulis & rami aculeati stipulis geminis, spinosis, & recurvis ad ortum pinnarum & ramulorum.

Folia pinnata. *Foliola* oblonga, integerrima, nunc novem, nunc septem, nunc quinque, nunc obposita, nunc alternata, ita ut Natura nullum certum ordinem in hac videatur observare planta.

Flores terminales ac racemosi, vulgaris formæ.

Legumen est reniforme, seu lunulatum, nec dentatum.

Finis Fasciculi Octavi.